

КНИЖКА ДЕСЕТА

1923

ГОДИНА ОСМА

ЕСЕНЬ.

Овчарь гората питаше:
„Защо си, горо, кахърна,
Защо тъй рано посърна,
Де сж зелени премъни
Въ присои и по балкани?“

Тжжно гора се обади:
„Овчарко, младо ратайче,
Отъ къре и отъ ливади
Нощесъ слана ми довтаса
И черни хали довлече:
Тя ми листето отбури,
Тя ми премъни съблече.“

Дим. Баbevъ.

